

Generationsväxling

Ny andreman i statsledningen

Eva Björklund

”Kolla han där är partisekreterare här i länet” sa en vän till Fernando Ravsberg, korrespondent för spanska BBC sedan många år, ”och pekade på en 35-åring som köade för pizza i Santa Clara.” Det var 1995, i slutfasen av den ekonomiska krisens värsta år. Mannen i fråga tog sig fram på cykel och klädde sig inte som folk förväntade sig av en partisekreterare på länsnivå. Det är han, Miguel Díaz Canel som den nya nationalförsamlingen valde till förste vice ordförande i statsrådet, därmed Kuba förste vice president .

Ravsberg var i Santa Clara för att skriva om första transvestitfestivalen som ägde rum i Mejunje, ett kulturhus i en gammal ruin med vidsynt kulturutbud för olika grupper även sådana som många då såg snett på som hårdrockare och homosexuella. Jag var där för 12 år sedan, men också nu i januari, på transvestitshower båda gångerna.

Nu är inget av detta kontroversiellt, men 1995 stack denne partisekreterare ut genom att stödja saken. Silveiro, som grundade och leder kulturhuset Mejunje förklarade för Ravsberg att Miguel Díaz Canel's beslutsamma stöd var viktigt för Mejunjes överlevnad då, när ”män i kvinnokläder” på andra håll betraktades som störande av allmänna ordningen, kunde de röra sig obehindrat i Santa

Ricardo Alarcon och Miguel Díaz Canel

Clara. Hårdrockare och tatueringar valde också Santa Clara för sina årliga festivaler.

Díaz Canel's framgångsrika arbete i Villa Clara innebar att partiledningen centralt bad honom ta sig an Holguin, där det fanns problem med bland annat korruption. Nästa steg i karriären – för denna för internationella medier till synes helt okända man – var utnämningen till minister för högre utbildning, men uppdrag att göra en ganska abstrakt verksamhet mer verklighetsanknuten.

En lärare berättade då för Ravsberg att Díaz Canel's första steg ledde till Havannas universitet för att lyssna på de gamla professorerna, som klagade över att de i årtal, utifrån sin forskning, lagt fram många förslag till reformer men att ingen läste dem. Den nya ministern bad dem att upplysa honom, och sedan kom han dit varje afton vid

El Mejunje, vidlyftigt kulturhus i Santa Clara

18-tiden som vilken elev som helst.

Ravsberg varnar dock för att den nya ministern inte blir någon lätt sak för journalisterna, och att han inte skickar några pressmeddelanden. Han håller låg profil vilket ger honom större rörelsefrihet. Å andra sidan har han nu fått ett helt annat ansvar som landets första vice president.

forts sid 21

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Icke-kommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För kopia av denna licens besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/>. Det har publicerats i www.globalarkivet.se